

РЕШЕНИЕ

№ 2666

гр. София, 01.06.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 18 състав, в публично заседание на 04.05.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Росица Драганова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **2274** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 124, ал. 1 от Закона за държавния служител (ЗДСл).

Образувано е по подадена жалба от И. Р. Н., чрез упълномощения А. Н., срещу Заповед за прекратяване на служебно правоотношение № 9841/16.12.2009 г., издадена от Д. на А. “М.”, с която на основание чл. 106, ал. 1, т. 2 от Закона за държавния служител (ЗДСл), във вр. с чл. 108, ал. 1 от ЗДСл, Постановление № 302 на Министерския съвет от 2009 г. за изменение на Устройствения правилник на А. “М.” и утвърдено длъжностно разписание на Митница К от 15.12.2009 г. е прекратено служебното правоотношение с жалбоподателя за длъжността "Началник на отдел" в Регионална митническа дирекция – С., Митница К.

В жалбата се правят доводи за незаконосъобразност на атакуваната заповед, тъй като е немотивирана. Жалбоподателят счита, че не е налице реално съкращаване на длъжността му, а също така не е извършен подбор между служителите. От съда се иска отмяна на оспорената заповед.

В съдебно заседание по делото жалбоподателят се явява лично и с упълномощения адвокат и поддържа жалбата. Излага допълнителни съображения, че поименното разписание на длъжностите на Митница К е недействително, тъй като то е подписано от началник на Митница К И. Зарев на

16.12.2009 г., а съгласно поименното разписание на длъжностите на Столична митница, И. Зарев е зам.-началник и началник на отдел, считано от 15.12.2009 г. Посочва дублиране на длъжности в двете разписания. В поименното разписание на Митница К има 2 вакантни места за началник на отдел и едно – за началник на група.

Ответникът – директорът на А. “М.”, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като взе предвид представените по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

Към датата на издаване на оспорената заповед, И. Н. е заемал длъжността "Началник на отдел" в Регионална митническа дирекция – С., Митница К, с ранг I младши, по служебно правоотношение.

С ПМС № 302/2009 г. е приет нов Устройствен правилник на А. “М.”, като при съпоставка на чл. 8, ал. 1 от отменения Устройствен правилник и чл. 7, ал. 1 от новия, се установява, че е намалена общата численост на персонала на агенцията от 3899 на 3370 щатни бройки. Директорът на А. “М.” е утвърдил ново длъжностно разписание на Митница К, в сила от 15.12.2009 г. При сравнение на предходното длъжностно разписание (в сила от 14.12.2009 г.) и новоутвърденото се установява, че общата численост на администрацията на Митница К от 230 бройки е намалена на 134, а щатните бройки за длъжността "Началник на отдел", едната от които е заемана от жалбоподателя, са намалени от 3 на 1.

Във връзка със структурните промени в митническата администрация, със Заповед № ЗАМ-613/12.11.2009 г., изменена със Заповед № ЗАМ-615/17.11.2009 г., органът по назначаването е утвърдил Процедура за съкращаване на персонала на А. “М.”, с която е въвел правила за осъществяването на съкращенията и за извършване на подбор. В процедурата са направени изменения с последващи заповеди №№ ЗАМ-623/24.11.2009 г. и ЗАМ-666/03.12.2009 г. В изпълнение на тази процедура, директорът на А. „М.” е издал заповед № ЗАМ-656/01.12.2009 г., с която е определил състава на комисия за извършване на подбор, длъжностите и служителите, между които да се извърши. В подбора участват 4 служители, заемащи длъжността „Началник на отдел”, сред които е и жалбоподателят. Комисията е съставила Протокол за извършения подбор № 4416-0959/07.12.2009 г., от който се установява, че жалбоподателят е получил оценка – 39, която е най-ниска. Няма служители с по-малък брой точки от жалбоподателя.

Считано от 16.12.2009 г. Митница К е закрыта на основание Заповед № ЗМФ-1441 от 09.11.2009 г. на министъра на финансите. Съгласно т. IV.5.2 от посочената заповед, правоприменик на Митница К е Митница С., считано от 00 часа на 16.12.2009 г. Впоследствие със Заповед № ЗМФ-1558/30.11.2009 г. на министъра на финансите е изменена Заповед № ЗМФ-1441 от 09.11.2009 г., като в т. IV е предвидено, че дейността, компетентността, правата и задълженията на Митница С. преминават към Митница С, която съгласно т. V се създава считано

от 00 часа на 7 декември 2009 г.

По делото са приети като доказателства длъжностна характеристика за длъжността „Началник на отдел”, формуляри за оценка на индивидуалното изпълнение на длъжността и др. документи от служебното досие на И. Н..

Жалбоподателят е бил отстранен временно от работа към момента на оценяването със Заповед № 12533 от 02.10.2007 г. на Д. на А. „М.”, считано от 03.10.2007 г. до приключване на образуваното срещу него наказателно производство, което обстоятелство е довело да намаляване на оценката му с 16 точки. В съдебното производство е представил невлязла в сила оправдателна присъда по НОХД № 1172/10 г. по описа на СГС, НО, 13 състав.

При тези доказателства по делото, настоящият състав прави следните правни изводи:

Заповед за прекратяване на служебно правоотношение № 9841/16.12.2009 г. е била връчена на И. Н. на 12.02.2010 г., а настоящата жалба е постъпила чрез А. „М.” на 22.02.2010 г., следователно е подадена в срока по чл. 140, ал. 1 от АПК, от надлежна страна и при наличие на правен интерес, поради което е процесуално допустима. Същата следва да бъде разгледана по същество.

Съгласно чл. 168, ал. 1, вр. чл. 146 от АПК, съдът преценява законосъобразността на оспорената заповед като преценява дали е издадена от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването ѝ, както и съответствието ѝ с целта на закона.

Заповед за прекратяване на служебно правоотношение № 9841/16.12.2009 г. е издадена от компетентния административен орган и в предвидената писмена форма, при спазване на административно-производствените правила и на материалния закон.

Издадена е от Д. на А. „М.”, в писмена форма и съдържа предвидените в чл. 108 от ЗДСл реквизити - съдържа правното основание за прекратяване на служебното правоотношение, дължимите обезщетения по чл. 61, ал. 2 от ЗДСл и придобития ранг на държавна служба. За разлика от общия текст на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК, изискващ излагане и на фактическите основания за издаване на административния акт, чл. 108 от ЗДСл изисква посочване само на правните. Т.е. мотивирането от фактическа страна не е изведено от специалния закон като абсолютно необходимо условие за законосъобразността на административния акт за прекратяване на служебното правоотношение, поради което не е необходимо излагането на други мотиви.

Глава шеста от ЗДСл, озаглавена Прекратяване на служебното правоотношение, не регламентира задължителна процедура при издаване на заповедите за прекратяване на служебните правоотношения. Липсва и общо препращане за процедурата по издаване на административните актове по ЗДСл към АПК. Съгласно чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл, органът по назначаване може да прекрати служебното правоотношение с едномесечно предизвестие при съкращаване на длъжността. Премахването или намаляването на предвидените в длъжностното

разписание щатни бройки, представлява съкращаване на длъжността като основание за прекратяване на служебното правоотношение. Съкращаването в този случай е резултат не от премахването на длъжността като нормативно определена позиция и като система от функции, а от намалените щатни бройки за нея, което налага прекратяването на служебните правоотношения с част от служителите.

В случая щатните бройки на заеманата от Н. длъжност, съгласно утвърденото длъжностно разписание от 15.12.2009 г. са намалени с 3 бр. Преценката на органа по назначаване точно кои държавни служители да освободи при извършеното съкращение е преценка по целесъобразност, която не подлежи на съдебен контрол, т.к. за него не съществува законово регламентирано задължение за подбор.

Директорът на А. „М.“, обаче е създал правила за извършване на подбор, които следва да бъдат спазени, с оглед принципа за последователност и предвидимост при издаване на административните актове, прогласен в чл. 13 от АПК. Видно от приетите по делото доказателства, със Заповед № ЗАМ-656/01.12.2009 г. на Д. на А. „М.“ е определена комисия за извършване на подбор между служители в Митница – К, сред които е и жалбоподателят. Комисията е оценила посочените в заповедта служители и е съставила Протокол № 4416-0959/07.12.2009 г., в който служителите са класирани по заемани длъжности и получена обща оценка. Съставен е и формуляр за оценка на жалбоподателя, от който се вижда по какъв начин е определена оценката му. Въз основа на резултатите от подбора директорът на А. „М.“ е издал оспорената в настоящото производство заповед.

Съгласно Заповед № ЗМФ-1441 от 09.11.2009 г. Митница К престава да съществува, считано от 00 часа на 16 декември 2009 г., поради което наистина не би следвало да има поименно длъжностно разписание на митницата към тази дата, каквото е представено от ответника. Действително към датата на издаване на оспорената заповед – 16.12.2009 г. Митница К вече не е съществувала, но новосформираната Митница С е поела дейността, компетентността, правата и задълженията на Митница К. Следователно числеността на персонала на Митница С следва да бъде съобразена с новата намалена численост на А. „М.“, като в длъжностното разписание на Митница Столична към 16.12.2009 г. е логично да има служители преминали от Митница К, след закриването ѝ. Наистина в поименното длъжностно разписание на Митница К към 16.12.2009 г. са налице 4 свободни позиции за началник на отдел, но с оглед закриването на митницата към тази дата, това не е релевантно обстоятелство. В същото време в поименното разписание на Митница Столична към 16.12.2009 г., в която към тази дата се е вляла Митница К, не са налице свободни щатни бройки за началник на отдел и за органа по назначаването не съществува задължение да предложи на жалбоподателя друга длъжност.

Поради изложеното, заповедта за прекратяване на служебното правоотношение на жалбоподателя е законосъобразна, поради което жалбата срещу нея като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

Предвид изхода на спора и направеното искане в тази насока, на ответника следва да се присъдят разноси в размер на 150 лв. юрисконсултско възнаграждение, който размер е определен съгласно чл. 7, ал. 1, т. 4, вр. чл. 8 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Воден от изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд С. – град, Първо отделение, 18 –ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата срещу Заповед за прекратяване на служебно правоотношение № 9841/16.12.2009 г., издадена от Д. на А. „М.“, с която е прекратено служебното правоотношение на И. Р. Н., на основание чл. 106, ал. 1, т. 2 от Закона за държавния служител.

ОСЪЖДА И. Р. Н., ЕГН *, да заплати на А. „М.“ 150 лв. (сто и петдесет лева) разноси по делото.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с касационна жалба в 14-дневен срок от получаване на съобщенията до страните, че е постановено.

СЪДИЯ: